UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Athanasio. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

βούλεται αὐτοὺς ποιῆσαι γνώμη, ἃ καὶ ἀνάγκη δεῖ αὐτοὺς ποιῆσαι. τοσοῦτον ἂν οὖν ἀπαιτῇ προσθεῖναι μόνον τὸ δι᾽ αὐτὸν γίνεσθαι, ὥς τόγε συμβῆναι πάντως καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων γίνεται. τοιγαροῦν χρὴ τοὺς ἐχέφρονας ἃ πάντως ἀνάγκη πα- (προσκεῖσθαι.) θεῖν, ἑλέσθαι παθεῖν δι᾽ αὐτόν. τοῦτο γὰρ εἰ προσκέοιτο μὲν ἀρκοῦσαν ἕξει τὴν ὑπακοὴν, καὶ ὑπερβαλεῖ τοὺς πόνους ταῖς ἀντιδόσεσιν.

Ἀθανασίῳ. λ.

Εἰ βασιλείας ἐρᾷς, τί χρημάτων οὐχ ὑπερορᾷς. εἰ δὲ καὶ τῆς θείας ἀμοιβῆς ἀντιποιῇ, τί τὴν ἀνθρωπίνην θηρώμενος οὐ λήγεις;

Ἀπολλωνίῳ ἐπισκόπῳ. λα.

(γράμμασι.) Νῦν τοῖσδε τοῖς πράγμασι, καθάπερ προοιμίοις ἑστιῶμεν τὸν πόθον, σκιρτῶντα μὲν ὑπὸ θείας εὐφροσύνης, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἐπειγόμενον, ἀδυνατοῦντα δὲ πρὸς τὸν μέλλοντα χρόνον ἠρεμεῖν, εἰ μή τινα παραψυχὴν ἐκ τῆσδε τῆς ἐπιστολῆς ποιησάμενος, ἐντεῦθεν ἤδη ἐλπίδα δόξειεν καταβάλλεσθαι βεβαίαν, τῆς μελλούσης (ἀπολογίαν.) φημὶ πανηγύρεως τὴν προσδοκίαν. οὐκοῦν ὅσον τάχος ἐπείχθητι, ἑορτὴν ὑμῖν διὰ τῆς παρουσίας ἀποτίκτων.

Ἡρακλείῳ ἐπισκόπῳ. λβ.

Ὅσῳ κρείττω καὶ ἀξιολογώτερα ἐχειροτονήθης οἰκονομεῖν πράγματα, τοσούτῳ μᾶλλον ἀκοίμητον καὶ διορατικώτατον εἶναί σε χρὴ, ἵνα μὴ θείων διολισθήσας ἐγχειρημάτων, μείζονα ἀπενέγκῃ τὴν γραφήν. ἀνάγκη γὰρ τὴν κατηγορίαν τοσαύτην ἔσεσθαι διαμαρτόντι τῶν μεγίστων, ὅσην ἂν καὶ τὴν ἀμοιβὴν, ἄμεμπτον διατηρήσαντι τὴν λειτουργίαν.

Ἰσχυρίωνι πρεσβυτέρῳ. λγ.

Λίαν ἐπήνεσα τὴν σὴν θεοσέβειαν,

omnino relinquent. Hæc eos animi inductione ac ſententia facere vult, quæ etiam inuitos ac repugnantes facere neceſſe eſt. Quapropter hoc duntaxat ab ipſis adiungi poſtulat, vt ſua cauſa ea fiant. Nam vt contingant, ab ipſa quoque rerum natura prorſus efficitur. Ac proinde qui ſana mẽte ſunt, quæ omnino perpeti ſibi neceſſe eſt, vt ea ipſius cauſa perpetiantur, animũ inducere debent. Hoc enim ſi acceſſerit, ſufficientem obedientiam habebit, ac labores præmiis ſuperabit.

Athanaſio. 30.

Si te regni cupiditas tenet, quin tu pecunias contemnis? Rurſum ſi diuinam mercedem affectas, quin tu te humanam aucupari non deſinis?

Apollonio Epiſcopo. 31.

Nunc hiſce literis, velut præludiis quibuſdam, cupiditatem noſtram paſcimus, præ diuina quidem lætitia geſtientem & exultantem, atque ad conſpectum tuum properantem, verùm ad futurum tempus quieſcere nequeuntem, niſi ſolatiũ quoddam ex hac epiſtola conſecuta, hinc iam firmæ ſpei fundamenta iacere videatur, hoc eſt, futuræ ſolẽnitatis expectationem. Quocirca feſtum nobis per aduentũ tuũ & præſentiã quã ocyſſimè parere matura.

Heraclio Epiſcopo. 32.

Quò præſtantioribus & excellentioribus negotiis adminiſtrandis præfectus es, eò vigilantiorem ac perſpicaciorem te eſſe par eſt: ne à diuinis conatibus lapſus, maiorem criminis notam ſubeas. Tantam enim, ſi à ſummis virtutibus aberres, accuſationem eſſe neceſſe eſt, quanta, ſi munus tuum ab omni reprehenſione ſartum tectúmque conſeruaris, merces futura ſit.

Iſchyrioni Presbytero. 33.

Pietatem tuam magnoperè laudaui, qui